23/03/2021

Μητροπολίτης Κισάμου: Ωδή στην 25η Μαρτίου 1821

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

«Τον αγώνα μας πρωτόφλεβα, καρδιά του Εικοσιένα,
για να Σε χαιρετίσουμε, ορθό είναι σηκωμένοι
γυναίκες, γέροντες, παιδιά, κ΄ εγώ στη σύναξή τους
…..μ' όσο αίμα χύθηκεν εχτές, και, δες το, ξεχειλίζει
να μπει ποτάμι ακράταγο με τα ποτάμια τ' άλλα
των Λαών, που ορμάν στη λευτεριά π' ανοίγεται μπροστά τους
ανθρωποθάλασσα της Ζωής, σ' Εσέ, Δημοκρατία»! (Άγγελος Σικελιανός)

Του Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιου

Σκηνή 1η: Ομάδα νέων ανεβαίνει σε ψηλή βουνοκορφή της Κισάμου (κορφή Μάννα) και τοποθετεί μεγάλη Ελληνική σημαία, ορατή από όλη την ευρύτερη περιοχή. Σκηνή 2η: Στον ιστορικό πίνακα του Θεόδωρου Βρυζάκη, «Όρκος των Αγωνιστών», έργο του 1865, όπου κυματίζει η Ελληνική σημαία, μειονότητες και διαφορετικότητες αντικαθιστούν (στο face book) την Ελληνική σημαία του ιστορικού αυτού πίνακα με την σημαία της κοινότητας τους. Σκηνή 3η: Ομάδα νέων κατά την διάρκεια διαδήλωσης (σε περίοδο απαγόρευσης λόγω της πανδημίας) αρπάζουν (σε κατάσταση παράκρουσης) Εικόνα της Παναγίας που κρατούσε πολίτης και είχε κατέβει στον δρόμο. Αλαλάζοντας την ξεσκίζουν, την πετούν στον δρόμο, την ποδοπατούν φωνάζοντας: «Να πεθάνει η Ελλάδα, να ζήσουμε εμείς», υβρίζοντας Πατρίδα και Οικογένεια. Σκηνή 4η: Έλληνας Ευρωβουλευτής, με ιστορικό ρεκόρ ψήφων (577.144) υπερασπίζεται στο Ευρωκοινοβούλιο τα δικαιώματα του αγέννητου παιδιού, δίνοντας θετική ψήφο σε ψήφισμα που αναφέρει ότι η ανθρώπινη ζωή ενός παιδιού «πρέπει πάντα να προστατεύεται, ξεκινώντας από τη στιγμή της σύλληψης». Στοχοποιείται από παντού· επιστήμονες ζητούν την παραίτηση σου από επιτροπές και προβαίνει σε συγκλονιστική δήλωση που έπρεπε να έχει προκαλέσει σεισμό: «αν η μητέρα μου είχε δει ότι είμαι ανάπηρος θα με σκότωνε ή όχι»;

Τέσσερις σκηνές, τέσσερις αλήθειες; μία διαπίστωση. Οι έννοιες: «Ελευθερία», «Δημοκρατία», «Πίστη», «Πατρίδα», «Οικογένεια», φαίνεται, τελικά, δεν είναι κοινά αποδεκτές και ερμηνεύονται κατά το δοκούν. Είναι φανερό πως στην Ελλάδα του 2021 διάφορες συλλογικότητες, διαφορετικότητες κλπ. θεωρούν «δικαίωμα» τους να υβρίζουν και να ευτελίζουν θεσμούς, πιστεύω, ιδανικά και σύμβολα, απαιτώντας παράλληλα σεβασμό και μιλώντας για απόκτηση «αυτονόητων δικαιωμάτων», για «δικαίωμα στην έκφραση», «ατομικές» ελευθερίες, κ.α. Είναι σαφές και δεδομένο πως δικαίωμα στην ζωή και την έκφραση έχει ο κάθε άνθρωπος, προς τον οποίο αξίζει σεβασμός, χωρίς απαραίτητα να σημαίνει και αποδοχή των πιστεύω του. Αυτό όμως που φαίνεται πως κάποιοι επίμονα και προκλητικά αρνούνται να αποδεχτούν και να κατανοήσουν είναι όχι τα πάσης φύσεως «δικαιώματα» τους, τα οποία καλώς διεκδικούν, αλλά οι «υποχρεώσεις» τους. Εξ΄ άλλου ένας από τους βασικούς νόμους λειτουργίας μίας κοινωνίας είναι η «υποχρέωση» και το «δικαίωμα». Η ιστορία έχει αποδείξει ότι όπου υπήρξε προσπάθεια επιβολής του δικαιώματος εις βάρος της υποχρέωσης, εκεί επικράτησε ο νόμος του ισχυρού, ανθρωποφαγία.

Διερωτώμαι: 200 χρόνια μετά την πολυπόθητη απόκτηση της ελευθερίας του Έθνους, για την οποία εκατόμβες αίματος προσφέρθηκαν θυσία ηρωική στο βωμό αυτό της ελευθερίας, σκέφτομαι λοιπόν: 200 χρόνια μετά και ακόμα, εμείς οι

Νεοέλληνες αναζητούμε την ταυτότητα μας; Άραγε, ακόμα, δεν έχουμε βρει τον βηματισμό μας και βρισκόμαστε σε άφωτο και αδιέξοδο μονοπάτι; Οι επετειακοί αυτοί εορτασμοί, για τους οποίους τόσος θόρυβος γίνεται, τι σημαίνουν για τον Έλληνα του 2021; Πόσοι από εμάς έχουμε την αυτή συνείδηση με τον Γιώργο Σεφέρη, τον μεγάλο αυτό ποιητή και πρώτο Έλληνα Νομπελίστα· πόσοι γαλουχηθήκαμε και αναθρέψαμε τα παιδιά μας, σύμφωνα με την απάντηση που έδωσε στους ξένους επικριτές του: «… Είμαστε απόγονοι της μάνας που μας μίλησε ελληνικά, προσευχήθηκε ελληνικά, μας νανούρισε με παραμύθια για τον Οδυσσέα, τον Ηρακλή, το Λεωνίδα και το Παπαφλέσσα κ΄ ένιωσε τη ψυχή της να βουρκώνει τη μεγάλη Παρασκευή, μπροστά στο ξόδι του Θεανθρώπου». Γιατί αν διαφωνούμε και όσοι από εμάς διαφωνούν ότι είναι απόγονοι: «.. της μάνας που μας μίλησε ελληνικά, προσευχήθηκε ελληνικά, μας νανούρισε με παραμύθια για τον Οδυσσέα… και η ψυχή της βουρκώνει τη μεγάλη Παρασκευή, μπροστά στο ξόδι του Θεανθρώπου»· και αυτή η μάνα προφανώς δεν είναι κυρίως η φυσική μάνα κάθε ανθρώπου, αλλά η μάνα Ελλάδα, η μάνα Πατρίδα · όσοι λοιπόν διαφωνούν με αυτή την «μάνα», τι πρέπει να γίνει;; Πρέπει να αλλάξει η «μάνα», σύμφωνα με τα… «δικαιώματα» τους ή πρέπει όλοι αυτοί να σεβαστούν αυτή την «μάνα»;

Κατακλείω τον φτωχό αυτό προβληματισμό, ευλαβικό μνημόσυνο στους ηρωικούς γεννήτορες και μάρτυρες της πίστεως και της πατρίδας, κατακλείω με ένα συλλογισμό. Εάν θέλουμε η επέτειος αυτή των 200 ετών της Εθνικής παλιγγενεσίας να αποκτήσει νόημα και ουσία, εάν θέλουμε να λειτουργήσει αφυπνιστικά και ελπιδοφόρα και να μην εξελιχθεί σε ένα είδος φολκλορικών εκδηλώσεων και δράσεων, έχουμε ιστορική ευθύνη, χρέος ιερό να μην μείνουμε θεατές των κερκίδων, αλλά αθλητές του στίβου. Σε διαφορετική περίπτωση, ας φανταστούμε, (αν μπορούμε) πως θα είναι η «Μάνα» Πατρίδα μας στους επόμενους επετειακούς εορτασμούς των 300 ετών, δηλ. το 2121.